

2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1: jakie czynności homoseksualne podlegają pod stosowanie dyrektywy oraz czy to może, gdy w związku z tymi czynnościami ma miejsce prześladowanie i są spełnione pozostałe przesłanki, prowadzić do przyznania statusu uchodźcy? To pytanie składa się z następujących pytań częściowych:

a) Czy od homoseksualnych cudzoziemców można się spodziewać, że będą w swojej ojczyźnie trzymali w tajemnicy przed każdym swoją orientację seksualną w celu uniknięcia prześladowania?

b) W przypadku odpowiedzi negatywnej na poprzednie pytanie częściowe: czy od homoseksualnego cudzoziemca można się spodziewać, że przy uzewnętrznianiu swojej orientacji seksualnej w swojej ojczyźnie zachowa powściągliwość w celu uniknięcia prześladowania, a jeśli tak to w jakiej mierze? Czy można o tyle od osób homoseksualnych spodziewać się więcej powściągliwości niż od osób heteroseksualnych?

c) Jeżeli w tym kontekście można dokonać rozróżnienia między zachowaniami dotyczącymi istoty orientacji seksualnej i takim, u których taki przypadek nie występuje: co należy rozumieć poprzez istotę orientacji seksualnej i jak można tę istotę określić?

3) Czy okoliczność faktyczna, że czynności homoseksualne na podstawie Offences against the Person Act 1861 r. podlegają karze w Sierra Leone i są zagrożone karą pozbawienia wolności stanowi akt prześladowania w rozumieniu art. 9 ust. 1 lit. a) w związku z ust. 2 lit. c) dyrektywy? W razie zaprzeczenia: przy spełnieniu jakich okoliczności zachodzi taki przypadek?

lit. d) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz.U. L 304, s. 12, dalej zwanej „dyrektywą”)?

2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: jakie czynności homoseksualne wchodzą w zakres obowiązywania dyrektywy oraz czy może to, gdy w związku z tymi czynnościami ma miejsce prześladowanie i są spełnione pozostałe przesłanki, prowadzić do przyznania statusu uchodźcy? To pytanie składa się z następujących pytań częściowych:

a) Czy można oczekiwać od homoseksualnych cudzoziemców, że w swojej ojczyźnie będą ukrywać przed każdym swoją orientację seksualną w celu uniknięcia prześladowania?

b) W przypadku odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie częściowe: czy można oczekiwać od homoseksualnego cudzoziemca, że przy uzewnętrznianiu swojej orientacji seksualnej w swojej ojczyźnie zachowa powściągliwość w celu uniknięcia prześladowania, a jeśli tak, to w jakiej mierze? Czy można w tym zakresie oczekiwać od osób homoseksualnych większej powściągliwości niż od osób heteroseksualnych?

c) Jeżeli w tym kontekście można dokonać rozróżnienia między zachowaniami dotyczącymi istoty orientacji seksualnej i takimi, które jej nie dotyczą: co należy rozumieć poprzez istotę orientacji homoseksualnej i w jaki sposób można ją określić?

3) Czy sama okoliczność faktyczna, że czynności homoseksualne na podstawie Penal Code Act podlegają karze w Ugandzie i są zagrożone karą pozbawienia wolności, stanowi akt prześladowania w rozumieniu art. 9 ust. 1 lit. a) w związku z ust. 2 lit. c) dyrektywy? W przypadku odpowiedzi przeczącej: przy spełnieniu jakich okoliczności zachodzi zatem taki przypadek?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 27 kwietnia 2012 r. — Minister voor Immigratie en Asiel, inny uczestnik postępowania: Y

(Sprawa C-200/12)

(2012/C 217/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Minister voor Immigratie en Asiel

Inny uczestnik postępowania: Y

Pytania prejudycjalne

1) Czy obcokrajowcy o orientacji homoseksualnej tworzą szczególną grupę społeczną w rozumieniu art. 10 ust. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 27 kwietnia 2012 r. — Z, druga strona postępowania: Minister voor Immigratie en Asiel

(Sprawa C-201/12)

(2012/C 217/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State